

Szűk Balázs

Róka-dal

Róka vagyok hóban
Nyest égő vetésben
Vág gyors latrok karma
Menekülök lövésben

Ballada

Takarózva ezer gondba,
Tündér lépked a Bakonyba.
És én mégis láncot hordok:
Jóra-szérepre késsel rontok.

Belőled ásom ki...

Egy feszülés a szó,
Mely hűs fádra szegez,
Szemedből hulló hó
Szép angyalként fedez.

Belőled ásom ki
Fehér fénnel magam,
Kristályod lesz az, ki
Feketében rohan.

Lebontott templom

Boldog voltam én
E század elején:
Letepert tűz és vágó.
Szemedbe elbontva,
Mint lebontott templomba
A halottas ágy.

máraisong

lakkcipőmbenlyukaszokni
megtanultamgyorsanfogni
örökvándoraavilágnak
jajistenemnemvagyoknálad
ülökapadonfélemazeget
idelennelvezettmindensziget
síromhűkövénnéhányszóragyog:
„Szent Isten!—hol vagyok?”

Asztal, szárazon

Mióta nem bírjuk egymást
Kedvesem,
Asztalunk szárazon, soha
Nedvesen
Emlékszik arra,
Mi volt rajta
Valaha szenvedély.
Jön a mindig kopár éj,
Bennünk agg és kevély
Megbocsátás se jár
Forró táncot, bár
Jó lenne néha,
Ha nem lennénk préda:
Ölelhetnénk terített gyékényt
Tejutak bicsaklott fényén.